

[Karen Højte Jensen]

Jeg synes, vi skal glæde os over, at delpension nu kommer igennem til glæde for hele befolkningen. Vi har længe haft behov for en mere fleksibel tilbagetrækningsmulighed fra arbejdsmarkedet, og det er et flertal nu villigt til at gå ind for.

Formanden:

Der er højrestede samtaler rundt omkring i salen.

Erik B. Smith (S):

Kan fru Karen Højte Jensen ikke komme op på talerstolen og bekræfte, at hun har deltaget i et møde sammen med mig hos den tidligere socialminister, hvor socialdemokratiet præciserede, at vi var til at få i tale under den forudsætning, at man kunne have to ordninger? Der har været masser af tid – indrømmet. Vi har naturligvis ventet på, at der skulle komme et udspil, og vi har præciseret vore forudsætninger.

Udspillet kom faktisk fra den nye socialminister, og vi har haft en drøftelse med den nye socialminister, hvor vi ikke havde noget indtryk af, at den nye socialminister fandt det forslag, som socialdemokratiet lagde frem, aldeles uacceptabelt – eller for bruge fru Aase Olesens ord: vanvittigt. Havde det været præciseret over for socialdemokratiet, så havde der ikke været nogen som helst grund til at kræve udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling. Så havde der i det hele taget ikke været noget at snakke om. Det troede vi der var, men det viste sig, at det var der ikke. Hvorfor, ja, det må eftertiden forske i.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg skal gerne bekræfte, at jeg har deltaget i møde med hr. Erik B. Smith, socialministeren og andre ordførere. Men hvis hr. Erik B. Smith husker mødets konklusion, så var den jo ikke ligefrem, at socialdemokratiet var åbent over for at fortsætte forhandlingerne. Og den lange udvalgsbehandling efterfølgende har jo altså vist, at socialdemokratiet først og fremmest havde ét ønske, og det var del efterløn. Socialdemokratiet har faktisk stået meget fast på sine synspunkter.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil indlede med at beklage, at socialdemokratiet ikke går med i denne omfattende ordning, som jo virkelig vil være en populær ordning også for de lønmodtagere, som socialdemokratiets forslag ville hjælpe med en mere fleksibel tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet. Et er, at man kunne have ønsket sig, at det var A-kasserne, der skulle administrere det; men man synes åbenbart, det er så afgørende, at det næsten står over alt muligt andet.

Det er også skuffende, fordi der nu ikke er flertal for, at man skal køre de to ordninger sammen. Det, man i virkeligheden vil opnå, er vel det samme for lønmodtagerne – det forstod jeg på de sidste forhandlinger med hr. Erik B. Smith. Det var faktisk det samme, man godt ville opnå for lønmodtagerne, man ville bare have, at det skulle gå over A-kasserne.

Så jeg forstår altså ikke, at man ikke, når man kan se, at der ikke er flertal for det, her i sidste ende stemmer for, men tværtimod vil gå ud og prøve at sabotere ordningen og prøve at fortælle pensionisterne, at de skal være bekymrede, fordi man måske vil vedtage noget andet. Jeg synes, det er et meget beklageligt benspænd, man her kommer med.

Mellem anden og tredje behandling er der foregået et opklarende arbejde, hvor ministeren meget klart til udvalget har redegjort for, hvor besværligt det vil være med de to ordninger ved siden af hinanden. Ud fra det burde det være en rimelig ting, at man så fra socialdemokratiet sagde: ja men det, vi ville opnå for lønmodtagerne, kan vi opnå ved det flertal her, og så stemte for.

Jeg synes i hvert fald, at det er et godt forslag. Det betyder, at lønmodtagere kan trække sig tilbage, men det betyder også, at selvstændige og medhjælpende ægtefæller får mulighed for en fleksibel tilbagetrækning. Så vi er i hvert fald meget lykkelige over, at forslaget er gået igennem.

Aase Olesen (RV):

Jeg vil gerne i al fredsommelighed sige til hr. Erik B. Smith, at der skal to parter til at forhandle. Vi syntes, det var en udmærket idé at tage det her lovforslag tilbage til socialudvalget og få belyst konsekvenserne af at køre med to ordninger. Vi kunne forstå, at